

The Holy See

PODRÓŻ APOSTOLSKA DO INDONEZJI, PAPUI NOWEJ GWINEI,
TIMORU WSCHODNIEGO I SINGAPURU
(2-13 września 2024 r.)

SPOTKANIE Z WIERNYMI DIECEZJI VANIMO

PRZEMÓWIENIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

*Esplanada przed katedrą Świętego Krzyża (Vanimo, Papua-Nowa Gwinea)
Niedziela, 8 września 2024 r.*

[Multimedia]

Drodzy Bracia i Siostry, dobrego popołudnia!

Dziękuję Księdzu Biskupowi za skierowane do mnie słowa. Pozdrawiam obecnych tu: władze, kapłanów, diakonów, zakonnice i zakonników, misjonarzy, katechistów, młodzież, wiernych – niektórzy przybyli z bardzo daleka – i was, drogie dzieci! Dziękuję Marii Joseph, Stevenowi, siostrze Jaisha'e Joseph, Davidowi i Marii za to, co powiedzieliście. Cieszę się, że mogłem was spotkać na tej wspaniałej ziemi, ziemi młodej i misyjnej!

Jak słyszeliśmy, od połowy XIX wieku misja tutaj nigdy nie ustała: zakonnice, zakonnicy, katechiści i misjonarze świeccy nie przestali głosić Słowa Bożego oraz nieść pomocy braciom i siostram w opiece duszpasterskiej, w oświacie, opiece zdrowotnej i wielu innych dziedzinach, stawiając czoła wielu trudnościom, aby być narzędziem „pokoju i miłości” dla wszystkich, jak powiedziała siostra Jaisha Joseph.

W ten sposób kościoły, szkoły, szpitale i ośrodki misyjne świadczą wokół nas, że Chrystus przyszedł, aby przynieść zbawienie wszystkim, aby każdy mógł rozkwitać w całym swoim pięknie dla wspólnego dobra (por. Adhort. apost. *Evangelii gaudium*, 182).

Wy jesteście tutaj „ekspertami” od piękna, bo jesteście otoczeni pięknem! Życie na wspaniałej ziemi, bogatej w wielką różnorodność roślin i ptaków, gdzie pozostaje się z otwartymi ustami w obliczu barw, dźwięków i zapachów oraz wobec wspaniałego spektaklu natury, która tętni życiem, przywołując obraz Edenu!

Ale to bogactwo Pan Bóg powierza wam jako znak i narzędzie, abyście i wy mogli żyć w ten sposób, zjednoczeni w harmonii z Nim i z braćmi, szanując „wspólny dom” i troszcząc się o siebie nawzajem (por. [*Oreędzie na obchody V Światowego Dnia Modlitw o Ochronę Świata Stworzonego*](#), 1 września 2019 r.).

Rozglądając się wokół nas, widzimy, jak słodka jest sceneria natury. Ale powracając do samych siebie, zdajemy sobie sprawę, że istnieje jeszcze piękniejszy spektakl: spektakl tego, co wzrasta w nas, gdy miłujemy się nawzajem, o czym dali świadectwo David i Maria, mówiąc o swojej drodze małżeńskiej, w sakramencie Małżeństwa. I nasza misja jest właśnie taka: szerzyć wszędzie, poprzez miłość Boga i braci, piękno Ewangelii Chrystusa (por. [*Evangelii gaudium*](#), 120)!

Słyszeliśmy, jak niektórzy z was, aby to czynić, podejmują długie podróże, by dotrzeć nawet do najbardziej odległych wspólnot, czasami opuszczając własne domy, jak powiedział nam Steven. Robią coś niezwykle pięknego i ważne jest, ażeby nie byli pozostawieni sami sobie, ale by wspierała ich cała wspólnota, żeby mogli spokojnie wypełniać swoje zadanie, zwłaszcza gdy muszą pogodzić wymagania misji z odpowiedzialnością za rodzinę, jak usłyszeliśmy.

Jest jednak także inny sposób, w jaki możemy im pomóc, a mianowicie, aby każdy z nas promował misyjne głoszenie tam, gdzie żyje (por. Sobór Watykański II, Dekret *Ad gentes*, 23): w domu, w szkole, w środowiskach pracy, tak aby wszędzie – w lasach, wioskach i miastach – piękno krajobrazu odpowiadało pięknu wspólnoty, w której miłuje się. Tak bowiem nauczał nas Jezus, mówiąc nam: „Po tym wszyscy poznają, że jesteście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali” (*J* 13, 35; por. *Mt* 22, 35-40).

W ten sposób będziemy tworzyć coraz bardziej, jakby wielką orkiestrę – którą tak bardzo lubi Maria Joseph, nasza skrzypaczka – zdolna, dzięki swoim nutom, do załagodzenia rywalizacji; do przewycięzania podziałów osobistych, rodzinnych i plemiennych; do wypędzania z ludzkich serc lęku, przesądów i magii; do położenia kresu postawom destrukcyjnym, takim jak przemoc, niewierność, wyzysk, używanie alkoholu i narkotyków: to jest zło, które więzi i unieszczęśliwia wielu braci i siostry, także tutaj.

Zapamiętajmy to: miłość jest silniejsza niż to wszystko, a jej piękno może uzdrowić świat, ponieważ ma swoje korzenie w Bogu (por. *Katecheza*, 9 września 2020 r.). Szerzymy ją zatem i brońmy jej, nawet jeśli może nas to narazić na jakieś nieporozumienia, jakiś sprzeciw. Zaświadczył nam o tym, słowami i przykładem, bł. Piotr To Rot – małżonek, ojciec, katechista i męczennik tej ziemi – który oddał swoje życie właśnie po to, aby bronić jedności rodziny w obliczu

tych, którzy chcieli podważyć jej fundamenty.

Drodzy przyjaciele, liczni turyści, po odwiedzeniu waszego kraju, powracają do domu mówiąc, że widzieli „raj”. Opowiadają ogólnie o atrakcjach krajobrazowych i środowiskowych, z których korzystali. Wiemy jednak, że – jak to już powiedzieliśmy – nie to jest największym skarbem. Jest inny, piękniejszy i bardziej fascynujący, który znajduje się w waszych sercach i który przejawia się w miłości, z jaką kochacie się nawzajem.

Jest to najcenniejszy dar, którym możecie się dzielić i zapoznawać wszystkich, czyniąc Papuę Nową Gwineę słynną nie tylko ze względu na jej różnorodność flory i fauny, na jej urokliwe plaże i jej przejrzyste morze, ale także i przede wszystkim przez dobrych ludzi, których się w niej spotyka. A mówię to szczególnie do was, dzieci, z waszymi zaraźliwymi uśmiechami i waszą żywiołową radością, która tryska w każdym kierunku. Jesteście najpiękniejszą pocztówką, jaką ci, którzy stąd wyjeżdżają, mogą zabrać ze sobą i zachować w sercu!

Zachęcam was zatem, abyście coraz bardziej upiększali tę szczęśliwą ziemię waszą obecnością Kościoła, który kocha. Błogosławię wam i modlę się za was. I polecam wam: także wy módlcie się za mnie. Dziękuję.